

అనుబంధాలూ, అభిజాత్యంకన్నా ఆర్థికబంధం బలమైంది కనుక మనిషి రాజీ పడక తప్పదేమో!

క్రూరేశ్వ కోనేరు గట్టుప్రక్క చిన్న మిద్దిలు.

మిద్దింటిలో మంగరాజు, మంగరాజు తల్లి తాయారమ్మ, తాయారమ్మ కోడలు మంగమ్మ. మంగమ్మ కిద్దరే పిల్లలు. అంతటితోనే ఆపరేషనన్నారు. భవిష్యత్తు గురించి ఇప్పటినుంచే బంగారు కలలు కంటున్నారు.

“మంగమ్మా! చూడ నే ఈ కరపతం. కూడబెట్టినవాడు మేడ కడతా డట. మిద్దిలు మేడిలు కావాలి. క్రిందిని రెండు గదులు, పైని ఒకే ఒక గది. ఇద్దరు బాబులకు చెరో గది, పై గది నీకూ, నాకూను”

భార్యభర్తలు నిండుగా ముసిముసి నవ్వులు నవ్వుకున్నారు.

సిన్న జీతం, పిడకలు, వొక్టీలు. కోళ్ళ యవ్వారం, లచ్చిం పొంగిపోయి గుడిసిం టిని మిద్దిగా మార్చినారే?” తిట్టుకుంటూ పోయింది ముసలమ్మ.

“తిడితే తిట్టింది, సది పిడకలకు సరి పడ్డ పేడ దొరికిందంటూ” మంగమ్మ ముసలమ్మను తిరిగి తిట్టలేదు....

పీకుతున్న కాళ్ళను తన చేతులతోనే పట్టుకుంటోంది తాయారమ్మ.

“నాన్నమ్మా! అలా పడుకోవే! భుజాలు

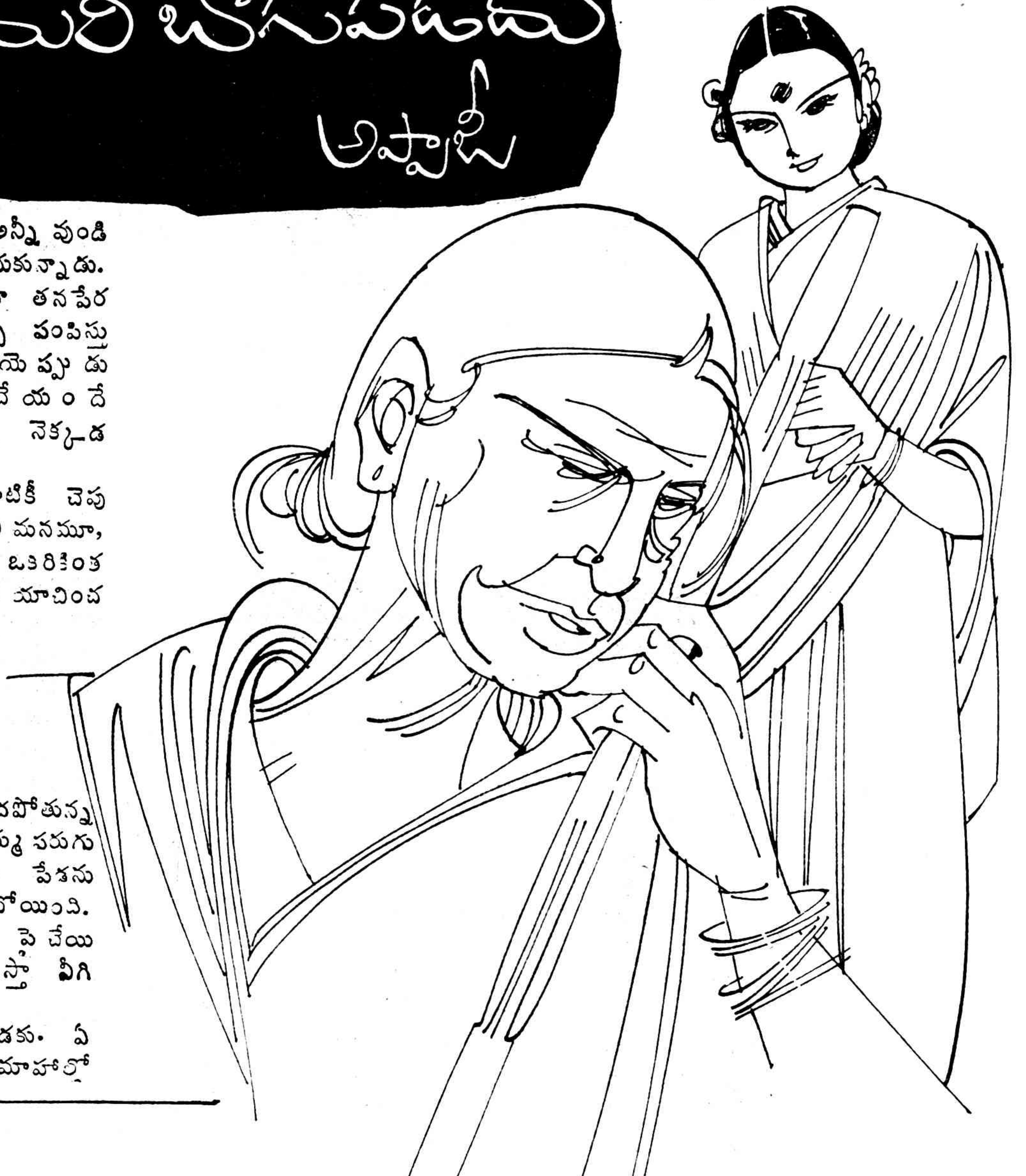
కూడకం మనిషి పడుకు అప్పుడే

“మీ పెద్దన్న చూడండి. అన్నీ వుండి కూడా మీ అమ్మను తప్పించుకున్నాడు. మన కంటగట్టాడు.... అయినా తన పేర నెల నెలా విడువకుండా డబ్బు పంపిస్తు న్నాడు. మీ రెండో అన్నకు యెప్పుడు చూసినా అప్పులు.... అప్పు చేయం దే గడవ దంటాడు. ఇక తల్లి నెక్కడ చూస్తాడు?”

“అందుకనే మాటి మాటికీ చెప్ప తున్నాను. కష్టపడి చూడబెట్టాలి మనమూ, మన పిల్లలూ సుఖపడాలి. ఒకరికింత పెట్టేటట్టుండాలిగాని చేయి చాచి చూచింప

కూడదు” అంటుండగా రోడ్ల సురపోతున్న గేదెలు వేసిన పేకకోసం మంగమ్మ పరుగు తీసింది. మంగమ్మ చేతిలోని పేకను మ రో ము స ల మ్మ లాక్కోబోయింది. వయసులోవున్న మంగమ్మదే పై చేయి కావటంతో ము స ల మ్మ కా స్టా వీగి పోయింది.

“ఏం పొగరే దొంగముండకు. ఏ ఊర్నించో వొచ్చినావు. సినేమాహాల్లో

నేను పడతాను, కాళ్ళు తమ్ముడు పడతాడు" అంటూ మనుచులిద్దరూ నాన్నయ్య శరీరాన్ని పంచుకున్నారు.

"నా బాబు నా బాబు! ఎప్పుడు పిలిచినా విసుక్కునేవారు. ఇవాళ పిలవకుండానే వచ్చారు.... ప్రాణం సుఖం గుండెరా-వట్టండి వట్టండి."

"మామ్మా!మరి మరేమో! నువ్వు చచ్చిపోయా వనుకో! చెవి నాగు జోడు, ముక్కులో కమ్ములు చేతి వుండి మురుగులు.... ఎవరిని తీసుకోమంటావే!"

"అదా! అవన్నీ మీకే బాబూ! పిడి కెడు బుగ్గిచ్చే నా చిన్న కొడుకు మంగ రాజుకే - పెదబాబు డబ్బయితే పంపు తున్నాడుగాని చూస్తున్నదంతా మీ అమ్మా నాన్నాకదు బాబూ! రోజూ పిలిచినా, పిలవకపోయినా కాళ్ళు చేతులు పట్టండి. నా వొంటి మీది మూడు తులాల బంగారం మీదే!"

ప్రక్కనుంచే చూస్తున్న తల్లి మంగమ్మ వైపు కొడుకు లిద్దరూ విజయ గర్వంతో చూశారు - తమ పాచిక పారిం దంటూ.

"బంగారం ఆ రోజుల్లో ఏ వందలో కొన్నది ఈనాడు రెండు వేలై కూర్చుం ద తమ్మా! అమ్మి ఏదైనా వ్యాపారంలో పెట్టుకుంటే మంచి లాభం కిడుతుంది, వీటి స్థానంలో వనకబారు వస్తువులు పెట్టుకో వచ్చును. దొంగల భయముండదు మీకా దృష్టి సరిగా ఆనటంలేదు. కంటిపువ్వుల వలన ఎవరైనా మోసం చేయవచ్చును... తెలివితేటలుండాలి గాని ఏ వ్యాపారమైనా లాభసాచే!"

తాయారమ్మ వెంటనే సమాధానం చెప్ప లేకపోయింది.

"మంగమ్మా! నాకా దృష్టి సరిగా ఆనదు. వగలైనా మనక మనక చీకటిలో మనలినట్టంటుంది. చచ్చిం త ర్వాత

ఒంటిమీది బంగారం కోసం ఎందరో ముందుకొస్తారు నాటా కా నాలంటూ. నీవన్నట్టు ఈవేళే తీసుకో. మార్చి ఏదైనా వ్యాపారం పెట్టుకో. ఇద్దరినీ బాగా చదివించుకో. మీరు బాగుండటమే నాక్కా వలసింది మంగమ్మా!"

మంగమ్మ కొడుకులిద్దరకూ అర్థ రూపాయిచ్చి పకోడీలు తీసుకురమ్మంది.

"మామ్మా! గట్టి పకోడీలు కొరకలేవని మెత్తని పకోడీలు వేడి వేడివి ఉల్లిపాయలు వేసి చేసినవి తీసుకోవచ్చుము తింటూ కూర్చో!" అంటూ గాలం వట్టుకుని చెరువుకు పోయి గంట శ్రమపడి వది చేపల్ని వట్టుకొచ్చారు.

"ఒడ్డునే కూర్చోండిగాని లోపలికి పోయారో మునిగిపోతారు. ప్రమాదాలు చెప్పిరావు బాబూ." అంటుండగా మంగమ్మ పిల్లల చేతిలోని చేపల్ని తీసుకుని కూరగా తయారుచేసింది.

"చుట్టప్రక్కల పిల్లలందరూ చేపలు పడుతున్నారు. మీ అబ్బాయితో చెప్పి గాలం కొనిపించాను, శ్రమపడ్డందుకు వది చేపలు దొరికాయి అత్తమ్మా!"

"కోటి విద్యలు కూటికోసమే మంగమ్మా! ఇలాంటి పనులు వందచెయ్యి రాణిస్తాయి. వద్దతికి వ్యతిరేకమైన వను లెన్నడూ చెయ్యకూడదు"

"వేడి వేడిగా వున్నప్పుడే అన్నం తినండి. రోజూ తిన్న తిండివేరు, ఈవేళ భోజనం వేరు. మనుచులిద్దరూ గాలంతో పట్టిన రెండు రకాల చేపల కూర. గర మ్మసాలాపెట్టి చేశాను. మీకు సరిగా ఆనదని ముళ్ళపీ తీసిపెట్టాను" అంటూ గిన్నెల్ని తాయారమ్మ ముందు పెట్టింది.

అన్నం తింటున్న తాయారమ్మకు మంగమ్మ నెమ్మదిగా విసురుతూ. "రేపు లక్ష్మీవారం ఒంటినున్న వస్తువులు తియ్య కూడదు ఈ వేళ బువ్వవారం. వస్తువులు

"అలాగేనమ్మా! ఒప్పుకున్నానుగా! రూపాయిని పది రూపాయిలు చేసుకుని వొకరిని చేయి చాపకుండా బొంబా అన్నట్టు బ్రతకాలమ్మా!" అంటూ తాయారమ్మ భోజనం చేసింది. సులక మంచంమీద నడుం వచ్చింది. మనుచులిద్దరూ కాళ్ళు, చేతులు పడుతున్నారు, మంగమ్మ వీధి లోని కంసాలిని పిలుచుకువచ్చి అత్తమ్మ చెవినున్నవి. ముక్కు పుడకల్ని పైకి తీయించింది.

"పిలవగానే వచ్చి చాలా సహాయం చేశావు బ్రహ్మం రేపు మేటిని అటకెళ్ళి మా ఆయన సహాయంతో లోపలికిపోయి సిసీమా చూడు"

"అలాగే! ఇప్పుటి కరడజను మార్లు టీకెట్టులేకుండానే మీ ఆయన సహాయంతో సిసీమా చూశాను" అంటూ ఆచారి యింటికి పోయాడు.

కడుపునిండా భోజనం. మనుచులిద్దరూ చేస్తున్న పేసకు తాయారమ్మకు పగలే గాఢంగా నిద్రపట్టింది. అప్రయత్నంగా కనుపిస్తున్న పెద్దకొడుకు ముకుందం

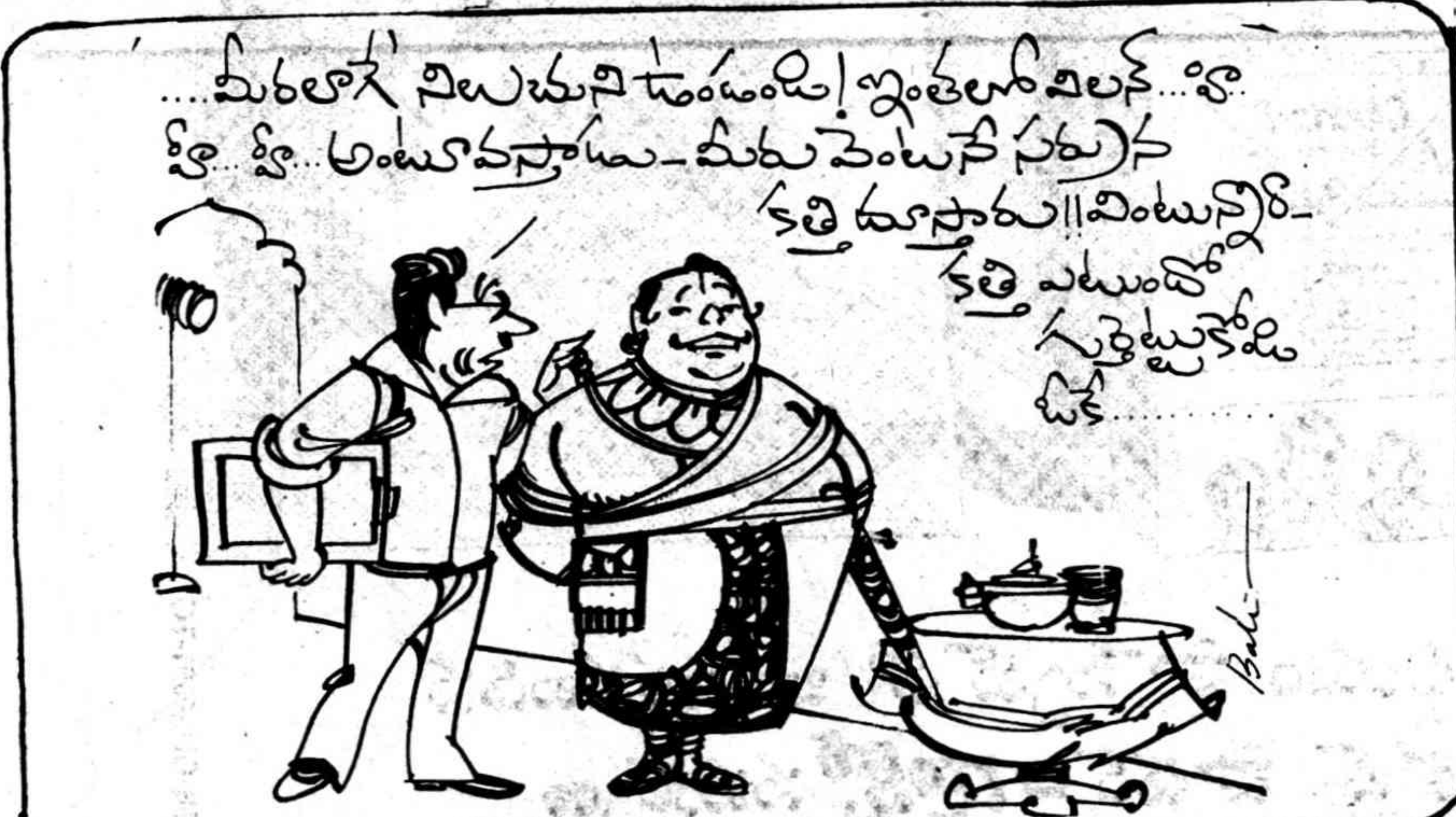
"చూడండి! ముసలమ్మకు సేవ చేయ లేకపోతున్నాను. వచ్చేపోయే బంధువులు, గుమటం విడిచిపెట్టమ. మర్యమధ్య వల్లె టూరి మాటలు. వచ్చిపోయే బంధువుల వద్ద నాకెంతో అవమానంగా వుంటోంది ఆ మాటలు నున పిల్లల కలవాలైతే తప్పించుండి! మెల్లగా మీచిన్న తమ్ము డికి అంటగట్టండి. నెలకింతని ముట్టచెపు తుంటే కళ్ళ కద్దుకుంటాడు".

"నిజమేననుకో! చూసి చూసి పొమ్మని చెప్పలేం కదా! ముసలితనం. ఆమె బాధ పడితే మనసు క్షేమంకాదే"

"పాత చాదస్తం బాగా ఒంటపట్టింది. ఏ అనాధాశ్రమంలోనో విడిచిపెట్టి రమ్మ నటం లేమకదా! కడుపున పుట్టిన చిన్న కొడుకు గుంగరాజు దగ్గరకు మంచి మాటల మీద వంపించుంటున్నాను. ఏ వని కానియండి లొక్కంగా చేసుకోవ టంలో వుంది మరి."

"రెండు రోజులాగు మరి. తమ్ముడికి చూశాలని వుంది. నాతో నీవు కూడా వస్తావా అమ్మా అని అడిగి చూస్తాను. కాదనదు అక్కడే వుంచి పెద్దాను వత్తిలో కళ్ళు చూపించండి. నెలనెలా నిడువకుండా డబ్బు వంపిస్తానంటే మంగమ్మ ముసలమ్మను నెత్తిన పెట్టు కుంటుంది. డబ్బునూ, దాని ప్రాణానికీ లంకె" అనగానే ముకుందం భార్య శాంతించింది.

"చూడమ్మా! తప్పుగా అర్థం చేసుకో నంటే నేనొక విషయం చెబుతాను. నీవు

అయ్యో

నాకు భారమని కాదుగాని చుంగరాజు నిన్ను చూస్తానంటున్నాడు. పిల్లలిద్దరూ బడికి పోతే చుంగమ్య చేసే చిన్న చిన్న వ్యాపారాలకు నీవు కాపుంశాలట! వీలున్నప్పుడు పెద్ద దాక్టర్లకు కళ్ళు చూపించి నయం చేసుకోవచ్చును. ఇంటికి వెద్దవాడిని. నెం నెలా నీకు డబ్బు వంపిస్తుంటాను."

తామారమ్మ ఈ అసక తప్పగేదు. "నేను ముగ్గురు కొడుకుల తల్లినివాటా. నా నృష్టం తా రెండోవాడి మీద తెచ్చు కుంటున్నాడు. చేతులారా పాడుచేసుకుంటున్నాడు. వాడి భార్య అమాయకురాలు. చున సులో బాధ విశ్వగ్రక్కరేక మూగదానిలా నా వైపు చూసేది. వాడిక్కాక పోయినా దానికేమైనా అప్పుడప్పుడు సహాయం చేస్తుండు వాటా!"

"అలాగే నమ్మా! రేపే ప్రమాణం. తమ్ముడు కారణమడిగడనుకో. హాస్పిటల్ లో చూపించుకోవడానికి వచ్చానని చెప్పు" అంటూ ముకుందం తల్లిని తీసుకు వచ్చి చుంగరాజు, మంగమ్యం కప్ప చెప్పాడు. చేతిలో డబ్బు పెట్టి నెం నెలా మనీఆర్డర్ ద్వారా అమ్మ గురించి డబ్బు వంపిస్తానని చెప్పి వచ్చాడు. తామారమ్మ బరువు బాధ్యతలు మోయటానికి కొడుకూ కోడలూ ఆనందంగా అంగీకరించారు.

చుచ్చా... పన్నెండు గంటలకు తామారమ్మ మెలకువ వచ్చింది. "కన్ను మూసినో, రేదో అన్న-చిన్నన్న కనుపించాలా."

"వాళ్ళకేం? దాగానే వుంటారు - అన్నయ్య వంపే మనీఆర్డర్ వచ్చేతేడిగా! ఇవాళో, రేపోవావచ్చును. తలంచుకుంటూ వసుకుంటే అవే కలలోకొస్తాయమ్మా! గేబు దగ్గర నిలబడి సినిమా చూస్తుంటానా! రోజూ అవే కలలు."

"మా కాలం వాళ్ళు కలలు నమ్ముతారు. ఈ కాలం కుర్రాళ్ళు కలలు నిజంకాదంటారు" అంటుండగా ఒకాయన పెద్ద కోడి తెచ్చి చుంగమ్య కమ్మచూపుతున్నాడు.

"చుంగమ్మా! దొంగకోళ్ళు అమ్ముతుంటారు. వట్టుబడితే పోలీసు స్టేషన్ వరకూ వెళ్ళవలసివస్తుంది. లాభంమాట టుంచు చేతి డబ్బుడుతుంది. ఇల్లూ వాకిలీ. తినకానికి తిండి, ఇవ్వరురత్నాల్లాంటి పిల్లలున్నారు. అన్యాయంగా డబ్బునంపా దించటానికి ప్రయత్నించకే చుంగమ్మా!" అని హితోపదేశం చేయబోయింది తామారమ్మ.

"నిజంగా ఇది ఎత్తుకొచ్చిన కోడిలా వుంది అత్తమ్మా! వంపించేస్తానే" అంటూనే కోడిని తెచ్చిన వాడిని కనుకు తుంటూ వెనుకవైపుకు రమ్మన్నట్టు సొంజ్జ

ప్రత్యక్ష వకనంలా దీ వంపు నా ప్రత్యంగావ్వి స్పృశిస్తోంది - పురాకృత బంధం నన్ను వృధిచిసి బలికిస్తోంది - ఎందుకు-ప్రియా-ఎందుకు? దిలికి దిలికి

ఈ వంపు కడలిని అమ్మతం సాదించావ్! మరీవృదించుకు హాలాహాలం ఉండని అపోహ ఏకు

సాంద్రత క్రొరవడి సందర్భాని కనువ రనమై సందర్భనానూతి కనువై దని-త్రమ నీకు - అంత ఎత్తున అవల కిబరం నన్వివా. ఎంత ఎత్తుకు కడలి కెరటం రున్వివా. ఆకాళం అందు - ఆధారం మీమి - ఆకాళం నొసలి అందంగా మెరసినా నరంనుండి నక్షత్రం ఆదోముఖంగానే రాలి వృధిచిసి కమ్మితే. మిగిలేది బూడిద -

-వాలీ రంగరావ్

చేసింది. వాడిచేతిలో పది రూపాయలుపెట్టి ఆరవకుండా తడిగుడ్డ కప్పి నోటిలో ఉల్లి పాయపెట్టి బుట్టకింప దాచింది. చుంగకవారం అందరూ తినే రోజు. కొవ్విన కోడిపెట్ట మాంసం తినాలని

మంగమ్య చునను వున్విక్యూరి పోతోంది. తర్తను ప్రక్కకు పిలిచింది. రావిచెట్టు దగ్గర కోయించి కూర తయారుచేయించింది.... "మామ్మా! ఈ రోజు ఎక్కువ తినవలసి వుంటుంది."

"నాకు ఏడికెడన్నం బాలునా!" "ఏం కూరనుకున్నావ్! పెట్ట కూర, అమ్మ కొని తయారు చేయించింది."

"అంటే ఆ దొంగకోడిని కొన్నారన్న మాట! నా మాట కాదని కొని కూర చేశారు. నిజాయితీగా బ్రతక్క దానికి దొంగతిరుగుడు ననులెందుకురా? నే చచ్చినా ఆ కూర ముట్టను" అని శపథం చేసింది తామారమ్మ.

"లాభనష్టాల లెక్కలు నీకు తెలుసునా మామ్మా! నగం కూర ప్రక్కవారికి పది రూపాయల ముడం జరిగింది. అంటే మన పెట్టుబడి పది రూపాయలు వచ్చేకా యన్నమాట! మిగిలినది మన కుటుంబానికి అది లాభమన్నమాట! పది రూపాయలకు కొని చునమేమీ వుంచుకోకుండా అరేడు రూపాయలకే అమ్మాయనుకో! అది నష్టమన్నమాట! బడిలో లాభనష్టాల లెక్కలు చెప్పతారు. ఎందుకని? వాటిని చూసి నేర్చుకోవాలి మామ్మా!"

"అన్యాయం. అబద్ధాలు-ఇవంటే నాకు వడవురా. మీ యిష్టం."

మంగమ్య అత్తకు వినపడకుండా మునిముని నవ్వులు నవ్వుతోంది. ఇంతలో ఆ వార్డు బోస్టుచున్ సింహాచలం చునీ అర్డర్లు వట్టుకొచ్చాడు.

"తామారమ్మా! చునీఆర్డరు ఫారం మీద వేలిముద్ర పెట్టమ్మా! అస్సాయిచేత సాక్షి సంతకం చేయిస్తాను" అంటూ ఆమె వేలిముద్ర తీసుకున్నాడు.

"ఫారం కింద అంతా బాగున్నారని రాగారా బాటా!"

"ఆ.. అంతా బాగున్నారని రాకారు. వేరే ఉత్తరంలో అన్ని విషయాలు రాస్తారులే మామ్మా!.... చునో వన్నాయిగు వేలిముద్రల చునీఆర్డర్లున్నాయి. గంగమ్య గవరమ్మ అప్పయ్యమ్మ-వీళ్ళందరూ ఇంటిదగ్గరే వుండుంటారు. ఇదిగో మంగ రాజూ! నాతో వస్తావేంటి సాక్షి సంతకాలకు."

"ఓ తప్పకుండా! నీ మాట ఎప్పుడు కాదన్నాను సింహాచలం. ఇద్దరమూ టీ తాగి బయల్దేరుదాం - ఆ పని పూర్తయే సరికి గంటయినా వదుతుంది" అంటుండగా చుంగమ్య వీధిలోని టీ కొట్టు నుంచి పావలా టీ వట్టుకువచ్చింది సింహాచలానికి. మంగరాజుకు.

"పోయినైల కనకరాజ్ చాచ్చాడు. యీ

నెం నీవొచ్చావు సింహాచలం”.

“అవును మామ్మా వారానికొకరం మారుకుంటాము. ఈ వారం మనీ ఆర్డర్లు, రిజిస్టరీలు, బంగీలు నే చూసుకోవాలి.... ఎండనక, వాననక తిరగాలి. కష్టం కని పెట్టిన వాళ్లు ఏదో చేతిలో పెడుతుంటారు. కాఫీ నీళ్ళకు కూర ఖర్చుకు పనికొస్తుందని”

“ప్రతి వాళ్లు ఇష్టపడి ఇస్తున్నదబ్బు. అన్యాయం దబ్బు కింద రాదు.... నిండా కాలం. పట్టమనిషి సుధ్యాహ్లాం పూట రోడ్డుమీద కనుపించేవారు కాదుమాఊర్లో. పోస్టుమేన్ కి మాత్రం ఇంటింటికి తిర గటం తప్పదు. మా ముసలాయన ప్రతి కున్న రోజుల్లో ఉత్తరాలిచ్చి పోతున్న వారికి పిలిచి గ్లాసుతో మజ్జిగ యిచ్చేవారు. ధర్మం నాలుగు పాదాలమీద నడిచిన రోజులు. ఈ రోజుల్లో అడిగావో పిర్యాదు చేస్తారు”

“తండ్రి ధర్మగుణం మంగళా జు కల్పింది మామ్మా.”

“మగాడు మంచిగా నే వుండటానికి ప్రయత్నిస్తాడు బాబూ!.... ఆడది వక నివ్వదు.... నా పిల్లలు, నా మొగుడు స్వాస్థ్యం” అంటుండగా దబ్బు వచ్చినట్లు తెలిసినవారందరూ వచ్చి వేలిముద్రలు పెట్టి కబ్బు తీసుకుని వెళ్ళిపోయారు.

“నాకు శ్రమ తగ్గిందావు మంగరాజూ! దబ్బు వచ్చిందన్న వార్త తెలియచేయ గానే అందరూ ఇక్కడికి వచ్చారు. నీవని ప్రతి ఫారంమీసా సాక్షి సంతకం చేయటం”

“అలాగే సింహాచలం.”

“ఈ వన్నాలుగు మనీ ఆర్డర్ లో ఒకటోరెండో తప్పించి తక్కినవళ్ళంతా యింతో, అంతో వున్నవాళ్ళే.... లేనట్లు దొంగ నర్సిపేకేట్లు వుట్టించి నెల నెలా దబ్బు తీసుకుంటున్నారు మామ్మా!”

“నిజంగానా?”

“అవును మామ్మా! ఇప్పుడు దబ్బు తీసుకువెళ్ళిందే గంగమ్మ— ఇల్లా వాకి టింది. పాడి గే దె పెద్దవాళ్ళ ఇళ్ళలో పాచివని. జీవితమంతా ఆదా!”

“అలాగా! గవర్నమెంటుని మోసం చేసి దబ్బు కాజేస్తున్నారన్నమాట. తెలిస్తే ఎంత ప్రమాదం”

“అడుగడుక్కి మోసం, దగా. అరి చరిచి మన నోరారిపోవాలిగాని ఫలితం కూన్యం అందరికీ అందింది. అసలై న పేదది అప్పలనరసమ్మకు అందలేదు పావం చేతితో జోలె వట్టి ఏ గంజికో వెళ్ళుంటుంది. మరి నీళ్ళ జీవి తాలు చెపితే పెద్ద పురాణం. చెప్పకపోతే ఏమీ లేదు. యిలాంటి మనీ ఆర్డర్లు నిజంగా అతి

బంకురావం

ఎవ్వనిచే జనించు ధనమెవ్వని
గీమున నుండు పెడియె
ఎవ్వనియందు డిందు కరుచేళ్ళరు
దెవ్వడు? మూల బొక్కసం
దెవ్వ దనాధమవ్యలయుదెవ్వడు?
పైకము తానె యైనవా
దెవ్వడు? వానర్ల ధవు నీళ్ళరు
నేను ఋణంబు వేదెదన్.

-బంకుపల్లి సార్యతీశ్వరశాస్త్రి

పేదవారికి. నిలవనీడ లేనివారికి చేరాలి. చేరవలసిన వాళ్ళకు చేరటంలేదు” అనుకుంటూ సింహాచలం మిగిలిన బీటులోకి పోయాడు.

మంగమ్మ అత్తపేర వచ్చిన దబ్బును జాగ్రత్తగా లెక్క పెట్టి పెట్టెలో భద్రపరచింది. అత్తమ్మను భోజనం చేయమని బలవంతం చేసోంది.

“నేముందుగానే చెప్పాను. ఆ కూర ముట్టనని ఇంకేమైనా వుంటే పెట్టు, లేదా గంజిపోసుకు తింటాను.”

శంగమ్మకు రోషం పుట్టుకొచ్చింది.

“మా నిజాయితీగా ప్రతికేదానా మాట్లాడు తున్నా వత్తమ్మా! నీ పెద్ద కొడుకు నీతి నిజాయితీగా ప్రతికుతున్నాడంటావా? కాంట్రాక్టు దబ్బుల్లో నగానికి నగం కాజేస్తున్నాడు. నీ రెండో కొడుకు కట్టుకున్న ఇల్లాలికి కడుపునిండుగా అన్నం పెట్టలేక పోతున్నాడు.... ఆఖరు కొడుకు అన్యాయంగా అర్జించిన దబ్బు నీకు పెడుతున్నాడంటావు. న్యాయంగా పోతే మనకు దక్కేది పుణ్యమేకాని, కడుపు మాత్రం నిండదు అత్తమ్మా! ఎక్కడి కక్కడ నర్దుసుపోవాలిగాని మడతపేచీలు వేస్తే మాత్రం ఒకడుగు ముందుకు వేయలేము. తెలిసిందా?” అంటూ పొడి మెతుకుల్లో గంజి పోసింది. ఆవకాయ నంజుకు తినచుంది.

ఇంకలో అప్పలనరసమ్మ వచ్చింది మంగమ్మను చల్లన్న మడగటానికి.

“నీ గురించి పోస్టుమేన్ సింహాచలం చూశాడు అప్పలనరసమ్మా! గవర్నమెంటిచ్చిన నెలసరిభత్యంతీసుకొచ్చాడు. మళ్ళీ రేపే తీసుకువచ్చేది. నువ్వాపీసుకు వెళ్ళినా సాక్షి సంతకం చేయందే ఇవ్వడం

జరగదు. అందుకని రేపే ఇక్కడకువచ్చి కూర్చో. నీ దబ్బు నీస్తాడు సింహాచలం”.

“ఈ దబ్బులొస్తున్నాయని ఊరిమీద తిరిగే మా గుంటడు ముందుగానే పది రూపాయ లప్పు చేశాకంట. ఇస్తా వా చస్తావా అని కూర్చున్నాడు పీకలమీక. నీ దగ్గరుంటే ఇయ్యి మంగమ్మా! రేపు వాడ్డీతో నహా తీసుకుందువుగాని”

“నా దగ్గరేముంది? ఓ ఇరవై రూపాయి లన్నట్టున్నాయి. అందులో నీకో పది నర్దుతానులే! వుండిలేదనటం నా ఇంటావంటాలేదు అప్పలనరసమ్మా! చేతనై న సహాయం చేస్తూనే వుంటాను” అంటూ పది రూపాయలు అప్పలనరసమ్మ చేతిలో పెట్టింది మంగమ్మ.

ముసిల్మాన్ని - ఇక్కడా, అక్కడా తెచ్చుకుని తినెయ్యడమేగాని చేతిలో నయాపె న పెట్టడుకదా- నెలనెలా దబ్బుచ్చే నరికి ఏదో బొంకి పది ఇరవై కాజేస్తున్నాడు.”

“అంతే ఈ కలికాలపు పిల్లలు. రేపే తెలుసుకుని రావాలి సుమా! నీ దబ్బు నీవు తీసుకుని నా దబ్బు నాకిచ్చేయి.”

“అలాగే” అంటూ గంజితపేగా చేతిని వట్టుకుని అప్పలనరసమ్మ మర్నాడు సింహాచలం తన కీ య బో యే దబ్బుని తలచుకుంటూ ఏడు గుడుల నీడను చేరుకుంది.

“పది రూపాయల కెంత తీసుకుంటావే మంగమ్మా?”

“అప్పనంగా వచ్చిన దబ్బేకదత్తమ్మా వదిలి ఐదు. ఏ కూర ఖర్చుకైనా పనికొస్తుంది”

“అది అప్పనంగా వచ్చిన దబ్బుకాదే! గవర్నమెంటు పేదవారికి స్తున్న నెలసరి సహాయం”

“నీకమాత్రం వస్తే తీసుకోవా?”

“ఛా! ముగ్గురు కొడుకుల తల్లిని, దిక్కు మొక్కు లేనిదానిలా దొంగ ప్రతాలతో ముష్టి ప్రతికుకు ప్రతికమంటావా? ఎప్పటికీ చేయను. చచ్చినా ప్రతికినా తాయారమ్మ తాయారమ్మే!”

మంగమ్మ వికటంగా నవ్వింది.

అత్తమ్మ నిజాయితీని వేళాకోళంచేపేటట్టుందా నవ్వు.

“రెండో కొడుకు దగ్గరకు ఎలాగూ వెళ్ళలేవు. పెద్ద కొడుకు తీసుకొచ్చి మాకంటగట్టాడు. చిన్న కొడుకు తనదగ్గరుండటానికి తగవంటాడనుకో. అప్పుడై నా పేదవారికిచ్చే నెలసరి దబ్బు పుచ్చుకుంటావా, లేదా?”

ఆ ప్రశ్నకు తట్టుకోలేకపోయింది

తాయారమ్మ

మంగమ్మ కఠినమైన మాటలకు తల్లి డిల్లీపోయింది.

ముగ్గురు కొడుకుల తల్లిగా తనకెందు కాగతి కలగాలని మదనపడిపోతోంది....

మూడు అప్పలనరసమ్మ రావటము మనీ ఆర్డరు తాలూకు డబ్బు పుచ్చుకోవటము మంగమ్మ దగ్గర తీసుకున్న పది రూపాయలతోపాటు వడ్డీ అయిదు రూపాయలు కట్టడంకూడా జరిగింది. అంతా అస్పష్టంగా చూస్తూ చెవుల వింటున్న తాయారమ్మ మంగమ్మ ముందురోజున్న మాటలు స్పృహకు తెచ్చుకుని కిమ్మనలేక పోయింది.

మాటవరునకోమారు "పువ్వులు వక్యానికొచ్చినట్లున్నాయి. హాస్పిటల్లో చూపించి ఆపరేషన్ చేయిస్తే ప్రతిదానికి మీ మీగ ఆధారపడవలసిన అవసరముండదు మంగరాజూ".

"మరికొన్నాళ్ళు పోవాలమ్మా! నేనే స్వయంగా తీసుకెళ్ళి పెద్దడాక్టరు గారికి చూపిస్తాను."

"కళ్ళు సరిగా ఆననప్పుడే ఇన్ని మాటలంటోంది! మనసంపాదనను చూసిదృష్టి వచ్చిందో - మనల్ని బ్రతికనివ్వదు. అలాగే వసుండనీయండి" అని నిర్మోహమాటంగా చెప్పింది మంగమ్మ.

తాయారమ్మ లోలోన మండిపోతోంది. అవును మనిషిగా అందరి దయాదాక్షిణ్యాల మీద ఆధారపడుతూ నీవమైన మాటలు పడుతున్నందుకు బాధపడుతోంది.

రోజులు మందంగా సాగుతున్నాయి. మనునటి నెల రావలసిన మనీ ఆర్డర్ రానే వచ్చింది.

"ఎవరది? కనకరాజు కమా! పోయి వెళ్లనింహావలం తీసుకొచ్చాడు."

"ఇద్దరూ కాదు మామ్మా! నేను దేవుణ్ణి - లీవు రిజర్వు పోస్టుమేన్ ని."

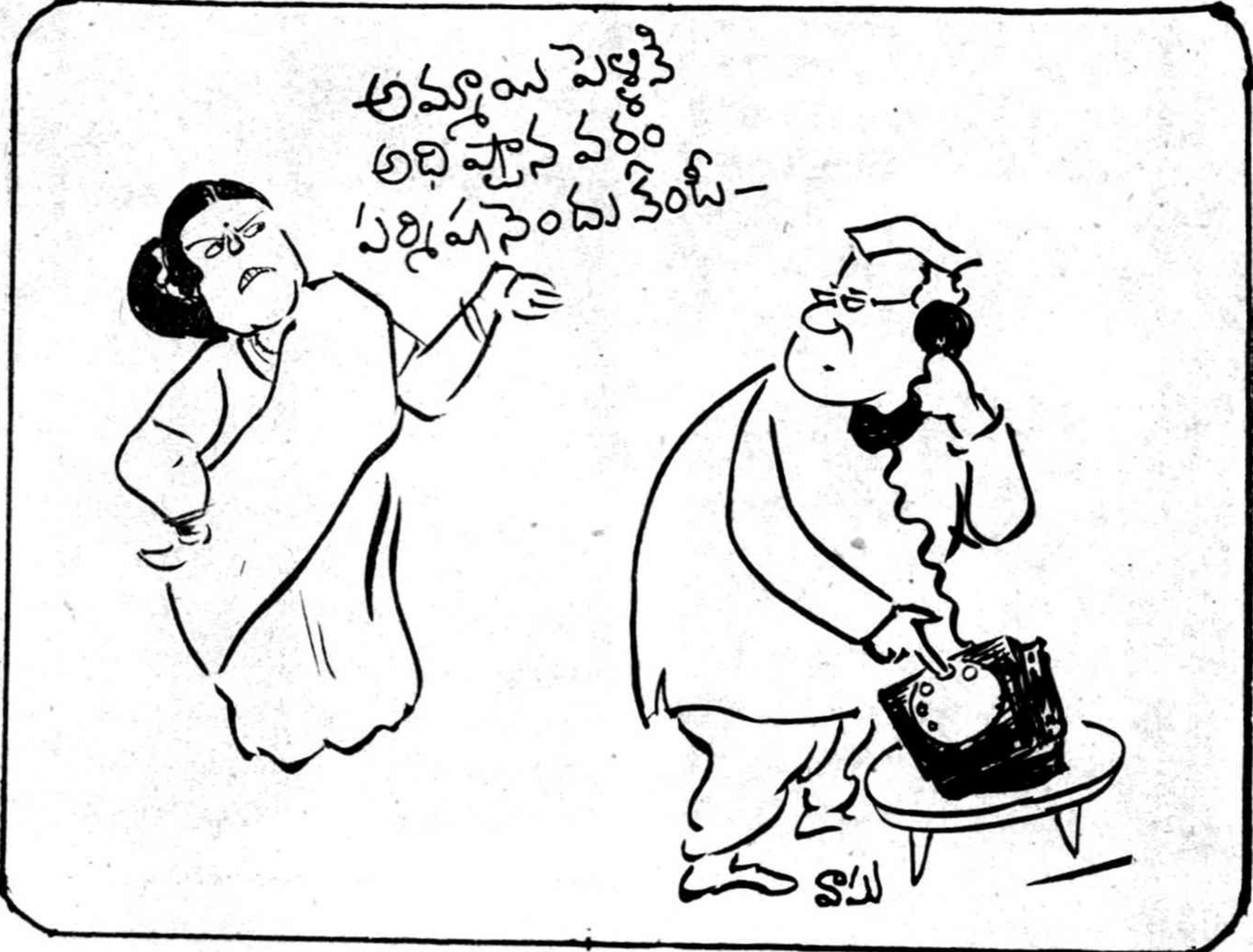
"కూర్చోబాబూ! అందరూ బాగున్నట్టు రాశాలా? వదిలి వినిపించు దేవుడూ? కొడుకూ, కోడలూ చెప్పగట్టుకెళ్ళారు."

"ఈ మనీఆర్డరు మీ పెద్దబ్బాయి పంపింది కాదు మామ్మా! దిక్కులే నోళ్ళకు, కొడుకులూ, కూతుళ్ళు. తలనీడ లేనోళ్ళకు గవర్నమెంటు చేసే నెలసరి సహాయం. గవర్నమెంట్ గంగమ్మ అప్పలనరసమ్మ తక్కిన వాళ్ళకు వచ్చినట్లే నీసూక్ష్మా ఈ మనీఆర్డర్ వస్తుంటుంది మామ్మా!"

తాయారమ్మ నిలువునా నీరై పోయింది.

"ప్రతీ నెల మా పెద్దబ్బాయి పంపటం లేదన్న మాట.

"లేదు మామ్మా! ఆఫీసులో రోజూ

మనీఆర్డరు బీటువారి నెంబర్లు నేనేగా వేస్తున్నాను. చాల కాలం నుంచి ఈ మనీఆర్డర్ నీ పేర రావటం చూస్తున్నాను."

"మా పెద్దబ్బాయి పంపిస్తున్నాడనే కొడుకూ, కోడలూ చెప్పకున్నారు."

"లేదు మామ్మా! మీ పెద్దబ్బాయి కరణం మునసబుల్ని వట్టి నీకిది వచ్చే ఏర్పాట్లు చేయించినట్లున్నాడు. ముసలి దానివి, కళ్ళాననిదానివి మీ చిన్నబ్బాయికి అంటకట్టి ఈ నాటక మాడుతున్నాడు మీ పెద్దబ్బాయి" అంటుండగా మంగమ్మ మంగరాజు కోనేరునుంచి వచ్చారు.

ఎప్పుడూ రాని కొత్త పోస్టుమేన్ రావటంతో కంగారెత్తి మంగమ్మ దేవుణ్ణి పిలిచి నెమ్మదిగా "అదెక్కడి నుంచి వచ్చిందో చెప్పావేమిటి?" అనడిగింది.

"ఉన్న దున్నట్టు చెప్పానమ్మా!"

దేవుడంటుండగా :

"మీ బావగారు పంపించిన మనీఆర్డర్ వచ్చింది మంగమ్మా! అందరూ జేయంగా వున్నారట" అంది తాయారమ్మ వ్యంగ్యంగా.

"ముగ్గురు కొడుకుల తల్లిని. దిక్కులేని వాళ్ళ జాబితాలో నన్ను చేశారు.... దీనిని నేను తిరిగి పంపించేస్తున్నాను మంగమ్మా!"

"తిప్పి పంపితే నీకు వట్టిగతి ఆలోచించు అత్తమ్మా! నీకంటే పువ్వులలానే వుంటాయి. చేతి కర్ర లాక్కోవలసి వస్తుంది. అందరికాళ్ళు వట్టుకుని ఆస్కాయి సంపాదించింది కాదన్నావో.... ఆయనతో మనకు విరోధం.... డబ్బు

రాబడి లేకపోయిందో మేమా నిన్నాడు కోలేం. నాలుగు రోడ్ల మధ్యకూ లాగవలసి వస్తుంది. ఆఖరు దశలో యిన్ని బాధల్ని ఓర్చుకుంటావో మనీ ఆర్డరు తీసుకుంటావో తేల్చుకో అత్తమ్మా!"

సుఖంగా వున్న ప్రాణం దుఃఖంపాలు కావటం....

జోలే వట్టుకుని గంజి-జోలే వట్టుకుని దియ్యం. ఇంటింటికి అడుక్కుంటున్న అప్పలనరసమ్మలు గుర్తుకొచ్చారు.

తాయారమ్మ శరీరం కంపించి పోయింది.

"దేశంలో ఎందరో వెధవలు ఆన్యాయం పేరుతో ఆనందంగా బ్రతుకుతున్నారు. న్యాయం న్యాయమని నేనెందుకు కుక్కకన్న నీవమైన బ్రతుకు ప్రతకాలి!.... ఆ ఒక్కటే కాదు దేవుడూ! అలాంటివి మరో నాలుగు మనీ ఆర్డరు తీసుకురా వేలి ముద్రలు పెడతాను. మూడుపూటలూ సుఖంగాతింటాను. మిద్దిల్లు మేడిల్లు చేస్తాను. బాగువదని ఈ దేశం గురించి నేనెందుకు న్యాయంగా నడిచి బాధపడాలి? ముగ్గురు కొడుకుల తల్లిని సగర్వంగా తీసుకుంటాను. ఇన్నాళ్ళూ తెలియక వేలిముద్రలు పెట్టాను. ఈ మారు తెలిసి మరీ సంతోషంగా వేలిముద్రలు పెడుకున్నాను దేవుడూ!"

ఉరకలువేసే యావనంలో వున్న మంగమ్మ విజయ గర్వంతో, వీగిపోయిన మూడుకాళ్ళ ముసలి తాయారమ్మను చూసి కొంచెనవ్వు నవ్వింది.